

RESEARCH OUTPUTS / RÉSULTATS DE RECHERCHE

Idool 2004

Keuleers, Ewout

Published in:
Juristenkrant

Publication date:
2004

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication](#)

Citation for pulished version (HARVARD):
Keuleers, E 2004, 'Idool 2004: entertainment of verboden kansspel ?', *Juristenkrant*, no. 100, pp. 2.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idool 2004: entertainment of verboden kansspel?

INTERACTIEVE TELEVISIE VEROVERT LANGZAAM EEN PLAATS IN DE VLAAMSE HUISKAMER. EEN VAN DE EERSTE VORMEN VAN INTERACTIE MET HET KIJKPUBIEK ZIJN TELEVOTINGS VIA SMS OF 0900-NUMMERS. DE UITKOMST VAN ENTERTAINMENTPROGRAMMA'S ZOALS *DE WERF*, *DE LEEUWENKUIL*, *DE KOOI* EN *IDOO*L WORDT GEDEELTELIIK BEPAALD DOOR HET AANTAL STEMMEEN DIE EEN KANDIDAAT VAN HET PUBIEK KRIJGT. HET GANGBARE 'MEERVOUDIG ALGEMEEN STEMRECHT' LAAT TOE DAT EEN BEPAALDE PERSOON MEERDERE KEREN VOOR DEZELFDE KANDIDAAT STEM EN ... HIER OOK VOOR BETAALT. UIT EEN RECENT ONDERZOEK BIIJKT DAT EEN BEPAALDE ZENDER ZO OP EEN AVOND 158.000 EURO AAN EXTRA INKOMSTEN BINNENHAALDE. ALS BESCHERMER VAN 'GEDUPEERDE CONSUMENTEN' HEEFT DE BELGISCH KANSSPELCOMMISSIE REEDS HERHAALDELIJK HAAR BEZORGHEID UITGEDRUKT OMTRENT DE KOSTEN VAN DEZE TELEVOTINGS. DE VRAAG VAN EEN MILJOEN IS OF DEZE TELEVOTINGS EEN VERBODEN KANSSPEL ZIJN.

EWOUT KEULEERS

Artikel 2 van de kansspelwet van 7 mei 1999 definiert kansspel als elk spel waarbij een ingebrachte inzet van om het even welke aard, hetzij het verlies van deze inzet door minstens één van de spelers, hetzij een winst van om het even welke aard voor minstens één van de spelers of inrichters van het spel, tot gevolg heeft. Bovendien volstaat dat toeval slechts een bijkomstig element is in het spelverloop, de aanduiding van de winnaar of de bepaling van de winstgrootte. Gelet op deze zeer ruime definitie kan elk spel waar geluk en inzet mee gemoeid zijn aangezien worden als een kansspel. Indien televotings - waarbij deelnemers een halve euro per sms moe-

ten betalen - kansspelen zijn, dan moeten de productiehuisen en/of de betrokken zenders de nodige vergunningen hebben.

Zo'n vaart zal het echter niet lopen. De schaarse rechtspraak mildert het ruime toepassingsgebied van de kansspelwet en interpreteert 'inzet' eerder restrictief.

In haar vonnis van 12 maart 2002 oordeelde de rechtbank van koophandel van Tongeren dat de kostprijs van een sms geen inzet is in de zin van de kansspelwet. Naar analogie van wedstrijden georganiseerd door dagbladen of tijdschriften, oordeelde de rechtbank dat de deelnemer geen andere mogelijkheid heeft dan het aankopen van een dienst om deel te nemen aan de wedstrijd.

Lees verder **BLADZIJDE 6**

Idool 2004: entertainment of verboden kansspel?

Vervolg van p. 1

Hoewel dit standpunt verdedigd kan worden, mag men evenwel niet vergeten dat bepaalde personen veelvuldig hun stem uitbrengen en de 'stemkosten' soms een veelvoud van een halve euro per sms zijn. Het is niet uitgesloten dat een andere rechtsmacht hoog oplopende communicatiekosten toch als inzet aanziet.

Indien televotings worden aangezien als een verboden kansspel, komt ook de positie van de communicatie-operatoren onder vuur te liggen.

SAFE HARBOUR

In principe kunnen communicatie- of telecom-operatoren zich beroepen op het bijzonder aansprakelijkheidregime van de wet op de elektronische handel, de zogenaamde *safe harbours*. In hun hoedanigheid van dienstverleners die als tussenpersoon optreden, bepaalt artikel 18 van hoger genoemde wet dat wanneer een dienst van de informatiemaatschappij bestaat in het doorgeven in een communicatienetwerk van door een afnemer van de dienst verstrekte informatie (bijvoorbeeld een sms-berichtje met een stem voor een kandidaat) de dienstverlener niet aansprakelijk is voor de doorgegeven informatie.

Hiervoor moet wel aan drie cumulatieve voor-

© Belga

waarden worden voldaan, namelijk dat het initiatief tot de doorgifte niet bij de dienstverlener ligt, dat de ontvanger van de doorgegeven informatie niet door de dienstverlener wordt geselecteerd en dat de doorgegeven informatie niet door de dienstverlener wordt geselecteerd of gewijzigd.

Bovendien bepaalt de wet op de elektronische handel dat de dienstverleners geen algemene verplichting hebben om toe te zien op de informatie die zij doorgeven of opslaan, noch om actief te zoeken naar feiten of omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden.

Kortom, zolang sms-operatoren niet weten dat zij meewerken aan de organisatie van een verboden kansspel, is er blijkbaar geen probleem. Blijkbaar, want schijn bedriegt.

In toepassing van de Europese richtlijn 2000/31

op de elektronische handel, sluit de Belgisch wet gokactiviteiten waarbij een geldbedrag wordt ingezet - met inbegrip van de loterijen en weddenschappen - uit van haar toepassingsgebied.

Of deze uitsluiting van toepassing is op de wet of enkel op de in artikel 5 vervatte vrijheid van dienstverlening, is een open vraag. In haar eerste rapport omtrent de toepassing van de richtlijn op de elektronisch handel benadrukte de Europese Commissie dat bepaalde lidstaten deze uitsluiting enkel beperken tot de vrijheid van dienstverlening. Gelet op deze beperkte uitsluiting, kunnen telecomoperatoren en andere tussenpersonen wel gebruik maken van deze bijzondere *safe harbours*.

Men moet echter het kind niet met het badwater weggooien. In tegenstelling tot in Nederland, waar de bevoegde minister *Casino Kings* verbood, dringt een meer pragmatische aanpak zich op. Televotings zijn en moeten onderdeel blijven van betaalbaar entertainment, waarbij eventueel bepaalde beperkingen aan het meervoudig algemeen stemrecht worden opgelegd. Het gelach moet immers betaalbaar blijven.

(De auteur is advocaat en wetenschappelijk medewerker bij het Centre de Recherches Informatiques et Droit - CRID)

KLUWER